

Bilag III.

Til det af Landstinget nedsatte Udvalg angaaende Haubitsfortet ved Taarbæk.

Bestyrelserne for nedennævnte Foreninger i Taarbæk By tillade sig herved at forebringe følgende for det højtærede Udvalg.

Da Forsvarslovene bleve behandlede paa Rigsdagen i September Maaned 1909, blev det ikke drøftet og formentlig ej heller undersøgt af sagkyndige, om og i hvilket Omfang Anlægget af det saa omtalte Haubitsfort ved Taarbæk kunde virke generende og tabbringende for Byen og dens Befolkning.

Denne sidste saa imidlertid straks den store Fare, som dette Fort kunde medføre. Allerede i Skrivelse af 19. September s. A. til Lyngby-Taarbæk Sogneraad paapegede saaledes de lokale Sogneraadsmedlemmer dette og anmodede Sogneraadet om at nedsætte et Udvalg for at forebringe overfor den daværende Forsvarsminister Sogneraadets og Befolkningens Betænkeligheder i saa Henseende. Sogneraadet nedsatte derefter et Udvalg, hvorhos det i Skrivelse af 27. Januar 1910 androg Forsvarsministeren om, at der, forinden endelig Bestemmelse toges om Forternes Beliggenhed, maatte blive givet Udvalget Lejlighed til at blive hørt. Paa denne Skrivelse modtog Sogneraadet vedlagte imødekommende Svar.

Efter forudgaaende Konferencer med Ingeniørkorpsets delegerede, Oberstløjtnant Nyholm, tilskrev herefter Udvalget denne den i Genpart ligeledes vedlagte Skrivelse af 1. Juli 1910, i hvilken man paa det indstændigste androg om, at Haubitsfortet maatte blive lagt længere bort fra Byen end projekteret og helst saa langt bort som muligt i vestlig Retning.

Udvalget hørte derefter intet som helst til Sagen, førend det i de første Dage af Marts Maaned d. A. bragte i Erfaring, at Officerer nu foretog Opmaalinger i Marken til Fortets Anlæg. Taarbæks Befolkning samlede derefter til et Møde den 18. Marts, og umiddelbart herefter skete ved en Deputation en fornyet Henvendelse til Forsvarsministeren.

Taarbæk kommunale Styrelse og Byens Befolkning have saaledes i rette Tid haft Øjet op for de Farer, som true Byen, og henledet Opmærksomheden herpaa.

Men Sagen er ogsaa en Livssag for Byen:

Fra et lille Fiskerleje er Taarbæk — efter Oprettelsen af Klampenborg Badeanstalt og Klampenborg-Jernbanen — blevet et af Danmarks største og i Udlandet mest kendte Badesteder og — med sine store Hoteller, Pensionater og talrige Villaer — Opholdsstedet for en stor Mængde Landliggere. Sommerbeboerne og de tilrejsende ere saaledes Byens Indtægtskilde, og paa dem er hele Byen i sin nuværende Skikkelse anlagt og baseret.

Illustrerende i saa Henseende er det, at medens den faste Befolkning kun tæller 960 Mennesker, kan man regne med, at der ved Sommertid opholder sig ca. 4,000 i Byen. Nævnes skal ogsaa, at medens den kommunale Skat af de faste Beboere for hele Aaret (1911—12) andrager ca. 21,000 Kr. — en ikke ringe Del heraf svares for øvrigt af nogle enkelte større Skatteydere —, saa udrede Sommerbeboerne alene for Sommermaanederne i Skat ca. 46,300 Kr., hvorved maa erindres, at kun de tilrejsende, der have Ophold i 3 Maaneder og derover, paalignes Skat.